

Н. А. Савінова, д.ю.н., старший науковий співробітник, завідувач наукового відділу правових проблем інформаційної безпеки України НДІ інформатики і права НАПрН України

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА КОМУНІКАЦІЯ: ДО ПИТАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

Тези присвячено питанням впливу кримінально-правової комунікації на ефективність кримінально-правового регулювання. Продемонстровано вплив кримінально-правової комунікації на ефективність кримінально-правового регулювання з позиції технологічної та соціально-психологічної оцінки ефективності комунікації як досягнення нею запланованої цілі.

Тезисы посвящены вопросам влияния уголовно-правовой коммуникации на эффективность уголовно-правового регулирования. Продемонстрирована взаимосвязь уголовно-правовой коммуникации и эффективности уголовно-правового регулирования с позиции технологической и социально-психологической оценки эффективности коммуникации, достижения нею запланированной цели такого регулирования.

The theses is dedicated to the issues of the impact of criminal law communication on the effectiveness of criminal law regulation. It has been demonstrated the interrelation of criminal law communication and the effectiveness of criminal law regulation from the standpoint of technological and social psychological assessment of communication effectiveness and its achievement of the intended aim of such regulation.

Протягом останнього десятиліття проблематика подачі кримінально-правової інформації все яскравіше виділяється як самостійний напрям оцінок як форми, так і змісту законотворчої практики, ефективності кримінально-правового регулювання. Питанням суті і цілей вдосконалення кримінально-правових конструкцій у своїх працях увагу приділяли Ю. В. Баулін, М. І. Панов, В. О. Навроцький і багато інших видатних учених, а рідкісна дисертація з кримінального права не містить практичних пропозицій щодо внесення змін і доповнень до КК. При цьому, на наш погляд, наріжним каменем оцінок ефективності інформації у КК як джерелі законодавчого регулювання, захисту і примусу є все ж таки не лише зміст, обсяг і способи подачі інформації, що вкладається в диспозицію і санкцію законодавцем, а обґрунтованість такого наповнення та наслідки, що викликаються в суспільстві тією чи іншою кримінально-правовою новелою.

Очевидно, що в умовах зміни соціальних відносин специфіка регулювання кримінальним правом конфліктних зон особливо гостро потребує

перетворень не лише норм, а й доктрини кримінального права під впливом змін соціальних конструкцій різних рівнів (А. Е. Жалінський), включаючи необхідність трансформації і наповнення новими смислами догматики і парадигми кримінального права (В. О. Туляков), визначення обсягів криміналізації та декриміналізації на підставі проведення кримінологічної експертизи (А. П. Закалюк, В. І. Борисов, П. Л. Фріс) та уникнення безпідставної криміналізації.

Визнаючи необхідність обґрунтованої і коректної динаміки кримінального права в сучасній Україні, вважаємо за необхідне звернути увагу на деякі особливості феномена *кримінально-правової комунікації*, під якою розуміється цілеспрямована передача інформації про зміст кримінальних правопорушень та кримінально-правові наслідки їх вчинення для злочинця і жертви (кримінально-правового поведження¹).

Важко говорити про побудову ідеологеми кримінально-правової комунікації з урахуванням позицій нинішньої парадигми кримінально-правового впливу. Не легше абстрагуватися і від безпідставної законодавчої інверсії та безглуздої криміналізації, які зумовлені байдужістю законотворчої еліти до емоцій, що викликаються у населення кримінально-правовою політикою, зловживанням правом, стагнацією жертв злочинів.

Представницька функція законодавця констатує, що саме він є носієм ідеї своїх виборців, і, отже, законодавча інтенція (як ініціатора законопроекту) має бути зумовлена або, як мінімум, підкріплена волею його виборців. Іншими словами, ініціюючи ту чи іншу норму або зміни до неї, в ідеалі законодавець прагне до задоволення певних соціальних очікувань своїх виборців, а в цілому – соціальної обумовленості (В. І. Борисов) криміналізації чи декриміналізації.

Розмірковуючи про роль кримінально-правового регулювання сьогодні, В. О. Туляков вказує, що системна остаточність кримінально-правових заборон серед методів державного впливу ще не означає їх потреби суспільству. Відповідність кримінально-правової заборони оцінці такої заборони у населення робить закон ефективним, у противному випадку призводить до поширення аномії та правового хаосу, що відбивається як

¹ Примітка. Термін застосовується відповідно до визначення В. О. Тулякова (2014), який під кримінально-правовим поведженням розуміє всі можливі заходи кримінально-правового впливу на злочинця і потерпілого з метою їх соціальної реабілітації та адаптації (заходи безпеки, заходи соціального захисту, компенсаційні заходи і т.д.) (Див.: Туляков В. О. Кримінальне право сьогодні: ренесанс сталого розвитку / В. О. Туляков // Вісн. Асоц. кримін. права України. – 2014. – №2(3) С. 18).

у правовому нігілізмі населення, так й у революційній спрямованості дій правлячої еліти на задоволення власних потреб¹.

Якщо брати до уваги тенденцію прийняття тих чи інших кримінально-правових норм, що суперечать соціальним очікуванням, створюючи небезпеку і погіршуючи умови й якість життя більшості членів суспільства, то такі норми в умовах загальної депривації не можуть не викликати масових девіацій, у тому числі й агресії як крайнього прояви опору введенню таких новел.

Емоційні ж реакції індивідів, груп і суспільства на прийняття багатьох новел кримінального права не рідко несуть загрозу заподіяння шкоди охоронюваним відносинам, яке може відбуватися внаслідок необхідності захисту соціальних та індивідуальних цінностей.

У розумінні соціальної психології комунікація² є однією з сторін спілкування поряд з перцепцією та інтеракцією. У цій тріаді комунікація являє собою технічну сторону спілкування – передачу інформації від комунікатора до реципієнта. Інші сторони (перцепція та інтеракція) характеризують психологічну і соціальну сторони спілкування, тобто сприйняття і подальшу взаємодію, що зумовлені змістом отриманої завдяки комунікації інформацією та емоціями, що виникли внаслідок її сприйняття.

Одна зі схем ефективної комунікації належить Гарольду Д. Лассвеллу³. Саме ця схема, на наш погляд, прийнятна для оцінки технічної сторони кримінально-правової комунікації як в широкому, так й у вузькому розумінні. Схема являє собою п'ять послідовних запитань, відповіді на які необхідні для досягнення запланованої мети будь-якої комунікації (у широкому сенсі): 1. Хто [передає інформацію]? 2. Що [яку інформацію передає]? 3. За допомогою якого каналу [передає інформацію]? 4. Кому [адресує інформацію]? 5. З яким ефектом [яка очікувана мета від передачі інформації]?

¹ Туляков В. О. Кримінальне право сьогодення: ренесанс сталого розвитку / В. О. Туляков // Вісн. Асоц. кримін. права України. – 2014. – № 2(3) – С. 3.

² Примітка. Прерогатива вивчення феномену комунікації належить соціальній психології. У той самий час із позицій оцінок продуктивності (охоронна функція кримінального права) та ефективності (регулятивна і превентивна функції) кримінально-правової комунікації саме соціально-психологічна характеристика комунікації у спілкуванні є оптимальною для розуміння особливостей впливу кримінально-правової інформації на людину і групу людей.

³ Lasswell H. D. The Structure and Function of Communication in Society / H. D. Lasswell // The Communication of Ideas. – New York : The Institute for Religious and Social Studies, 1948.

Отже, для визначення будь-якої правової комунікації дані питання вимагають чіткої відповіді, проте вони не можуть зводитися до відповіді на запитання щодо визначення предмета регулювання, механізмів регулювання і суб'єкта, оскільки залишаються відкритими запитання «1», «4» і «5». І, навпаки, наприклад, спроба дати відповідь на запитання «1» «Хто?» і «5» «З яким ефектом?» у контексті відсутності соціальної обумовленості та безпрецедентного зловживання правом законодавця, можуть призводити до емоційного вибуху за умови, що відповідь на запитання «4» «Кому?» стосується суспільства у стані аномії та фрустрації.

Істотно знижує ефективність комунікації та одночасно підвищує невідповідність декларованих цілей цілям реальним й ситуативна криміналізація / декриміналізація тих чи інших діянь. Фактично фіктивні цілі новел КК, що приховують реальні завдання, на які спрямована криміналізація / декриміналізація, не можуть бути здійснені. Таким чином, механічно ефективність такої комунікації при елементарній перевірці буде зведена до мінімуму, оскільки «очікувані» задекларовані цілі недосяжні. Ефективність же може бути досягнута в завуальованих цілях, які при правильній оцінці можуть сприйматися виключно як побічні або в цілому свідчити про неправильне застосування відповідної норми¹.

Отже, чи варто сумніватися у впливі порушень на систему комунікативної послідовності під час формування та подання кримінально-правової інформації? З огляду на перцепцію, пізнання змісту комунікації реалізується через інтелектуальні якості реципієнта комунікації, проте вона неможлива і без первинно сформованої змістовної частини комунікації – інформації. Інформація повинна сприйматися, тобто вона повинна бути не лише дохідливою, а й прийнятною для реципієнта. Власне, *визначення запиту, потреб і здатності сприйняти кримінально-правову інформацію обивателем як суб'єктом-еталоном цільової аудиторії кримінально-правової комунікації, має стати критерієм оцінки перцептивного боку комунікації*. У цьому і криється явний сенс іронічного запитання: «Для кого написаний Кримінальний кодекс?»

Однак перцепція визначає не лише пізнання новели. Вона спрямована на пізнання суті кримінально-правового регулювання. І тут знову ж таки

¹ Примітка. Навряд чи вимагає додаткової аргументації твердження В. А. Тулякова (2014) про те, що за останній рік групі (масові, публічні) заходи переростають в акти політичного чи іншого (релігійного) екстремізму, самосуду, що створює загрозу громадській та державній безпеці, або, навпаки, супроводжуються розгоном маніфестантів, що за певних умов можна кваліфікувати як порушення політичних прав і свобод, принципів і норм міжнародного права та прав людини права та прав людини (Див.: Туляков В. О. Кримінальне право сьогодення: ренесанс сталого розвитку // В. О. Туляков // Вісн. Асоц. кримін. права України. – 2014. – № 2(3) – С. 10).

йдеться про захист прав людини і безпеки, адже ніщо інше так не зачіпає пересічного обивателя. Врешті-решт, всі аспекти «суспільної небезпечності» так чи інакше впливають на права людини. Але від погляду на заподіяну шкоду як вплив на «суспільну небезпечність» залежить можливість законодавчої еліти просувати власні провладні інтереси, а від бачення шкоди від злочину як посягання на права людини прямо залежить розуміння отримувачем кримінально-правової комунікації того факту, що КК захищає саме його інтереси.

Очевидно, сьогодні відповіді на ключові запитання схеми комунікації без предиката кримінологічної експертизи, на введенні якої так наполягав А. П. Закалюк¹, дати просто неможливо. Задоволення ж соціальних очікувань за рахунок норм кримінального права є зворотнім боком прийняття дискримінаційних положень КК, що є небезпечним: перетворення кримінального права на зброю політичних баталій і популістських акцій нівелює первинне призначення – захищати права людини і найважливіші цінності, адже саме вони і порушуються «на угоду натовпу».

Чи можливо за таких умов утворити ефективну взаємодію населення і влади, спрямовану на реалізацію функцій КК і кримінального права в цілому? Ймовірно, *такі очікування перестануть бути безпідставними у разі дійсної кардинальної відмови від інквізиційної парадигми каральної місії кримінального права в руках влади і визнання вітчизняною доктриною кримінального права необхідності впровадження в Україні інституту кримінально-правового поводження.*

В. Ф. Баранівський, д.ф.н., професор,
професор кафедри суспільних наук ВНЗ
«Національна академія управління»

СОЦІАЛЬНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЯК КЛЮЧОВА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

У тезах на соціально-філософському рівні актуалізована проблема соціальної справедливості в кримінальному праві України.

В тезисах на соціально-філософском уровне актуализирована проблема социальной справедливости в уголовном праве Украины.

In the theses the problem of social justice in the criminal law of Ukraine was actualized on the social and philosophical level.

¹ Закалюк А. П. Про запровадження в Україні кримінологічної експертизи / А. П. Закалюк // Право України. – 1999. – № 7. – С. 104.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ
ЗЛОЧИННОСТІ імені АКАДЕМІКА В. В. СТАШИСА
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА»

*Присвячується
90-річчю від дня народження
академіка В. В. Сташиса*

ПРОБЛЕМИ НАУКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ЇХ ВИРІШЕННЯ У ЗАКОНОТВОРЧІ ТА ПРАВОЗАСТОСОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТ

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції

8–9 жовтня 2015 року

Харків
«Право»
2015

УДК 343.2/.7(477):340.134
ББК 67.9(4УКР)308+67.0
П78

Редакційна колегія:

В. Я. Тацій (головний редактор),
В. І. Борисов (заступник головного редактора),
А. П. Гетьман, М. І. Панов, В. І. Тютюгін,
В. С. Батургаресва, Л. М. Демидова, І. О. Зінченко, Н. В. Нетеса

П78 **Проблеми** науки кримінального права та їх вирішення у законо-
творчій та правозастосовній діяльності : матеріали міжнар. наук.-практ.
конф., 8–9 жовт. 2015 р. / редкол.: В. Я. Тацій (голов. ред.), В. І. Борисов
(заст. голов. ред.) та ін. – Х. : Право, 2015. – 528 с.

ISBN 978-966-458-890-1

ISBN 978-966-458-890-1

- © Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 2015
- © Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса Національної академії правових наук України, 2015
- © Громадська організація «Всеукраїнська асоціація кримінального права», 2015
- © Видавництво «Право», 2015

ЗМІСТ

Переднє слово.....	3
--------------------	---

МАТЕРІАЛИ ПЛЕНАРНОГО ЗАСІДАННЯ

<i>Баулін Ю. В.</i> КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ	7
<i>Панов М. І.</i> ПРИНЦИПИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА І ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВOTВОРЕННІ	11
<i>Альбрехт П.-А.</i> ЮРИДИЧНИЙ, СОЦІАЛЬНИЙ ТА СУСПІЛЬНИЙ ВИМІР ПРАВОСУДДЯ У СВІТЛІ РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	18
<i>Тимошенко В. А., Дрьомов С. В.</i> ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ СТВОРЕННЮ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	23
<i>Капліна О. В.</i> КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА.....	28
<i>Кравченко С. І.</i> ЗАКОНОДАВЧА ТЕХНІКА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ.....	31
<i>Бесчастний В. М.</i> ПРО ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК НАУКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА НАУКИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ (НА ПРИКЛАДІ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ ТА МОЛОДІ.....	35
<i>Грищук В. К.</i> СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНА ПОВЕДІНКА ЛЮДИНИ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ	38
<i>Wiak K.</i> THE CONCEPT OF POLITICAL CRIME (ПОНЯТТЯ ПОЛІТИЧНОГО ЗЛОЧИНУ)	42
<i>Гуторова Н. О.</i> ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА: ПРОБЛЕМИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ.....	46
<i>Навроцький В. О.</i> ПРО «ШКОЛИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА» В УКРАЇНІ	50

<i>Стрельцов Є. Л.</i>	ДЕРЖАВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ: ЗАВДАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА.....	56
<i>Андрушко П. П.</i>	ОБ'ЄКТИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ	60
<i>Фріс П. Л.</i>	ІДЕОЛОГІЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА КРИМІНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО.....	65
<i>Юлдошев Р. Р.</i>	ПРОБЛЕМЫ НАУКИ УГОЛОВНОГО ПРАВА И ИХ РЕШЕНИЯ В КОНТЕКСТЕ РЕАЛИЗАЦИИ КОНЦЕПЦИИ УГОЛОВНО-ПРАВОВОЙ ПОЛИТИКИ РЕСПУБЛИКИ ТАДЖИКИСТАН.....	69
<i>Хилюта В. В.</i>	ТОЛКОВАНИЕ ФИЗИЧЕСКОГО ПРИЗНАКА ИМУЩЕСТВА В КОНТЕКСТЕ УГОЛОВНО-ПРАВОВОЙ ОХРАНЫ ОБЪЕКТОВ ГРАЖДАНСКИХ ПРАВ	74
<i>Козаченко О. В.</i>	ОБ'ЄКТИВНІ ТА СУБ'ЄКТИВНІ ВЛАСТИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВИХ ЗАХОДІВ	78

СЕКЦІЯ №1

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ТА ПРАВАЗАСТОСОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

<i>Хряпінський П. В.</i>	СТРУКТУРА ТА ЮРИДИЧНА ТЕХНІКА ВИКЛАДЕННЯ ЗАОХОЧУВАЛЬНИХ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ НОРМ.....	84
<i>Рябчинська О. П.</i>	СУБ'ЄКТИ НАУКОВОГО СУПРОВОДУ ПРАВотВОРЧОЇ ТА ПРАВАЗАСТОСОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	88
<i>Демидова Л. М.</i>	ПРО ТЕОРІЮ ЗАКОНОДАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (У КОНТЕКСТІ СТВОРЕННЯ УМОВ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВИХ ПРОБЛЕМ).....	93
<i>Книженко О. О., Дягілева Л. Д.</i>	ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ФРАНЦІЇ	97
<i>Житний О. О.</i>	АДАПТАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ ДО УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	100

<i>Карчевський М. В.</i>	МОЖЛИВИ НАПРЯМИ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ	105
<i>Савінова Н. А.</i>	КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА КОМУНІКАЦІЯ: ДО ПИТАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	110
<i>Баранівський В. Ф.</i>	СОЦІАЛЬНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЯК КЛЮЧОВА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	114
<i>Музика А. А.</i>	АВТОРЕФЕРАТ ДИСЕРТАЦІЇ У КРИТИЧНОМУ СПРИЙНЯТТІ	119
<i>Вечерова Є. М.</i>	КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ЯК НАПРЯМ НАУКОВИХ РОЗВІДОК: АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ДОКТОРСЬКИХ ДИСЕРТАЦІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ, ЗАХИЩЕНИХ В УКРАЇНІ У 2001–2015 РР. ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 12.00.08 – КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО	124
<i>Острогляд О. В.</i>	ВПЛИВ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ ТА НАУКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА НА ВИРІШЕННЯ ОКРЕМИХ ПРОБЛЕМ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ТА ПРАВОЗАСТОСОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	127
<i>Колос М. І.</i>	КРИМІНАЛІЗАЦІЯ: ПАНАЦЕЯ ЧИ ШЛЯХ ДО КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ СУСПІЛЬСТВА?	129
<i>Мовчан Р. О.</i>	ВИКОРИСТАННЯ ЗДОБУТКІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ НАУКИ – ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПРАВОТВОРЧОСТІ.....	134
<i>Філей Ю. В.</i>	ПРОТИПРАВНІСТЬ ТА СУСПІЛЬНА НЕБЕЗПЕЧНІСТЬ: ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ.....	138
<i>Киричко В. М.</i>	ПРО КАТЕГОРІЮ «СУСПІЛЬНА НЕБЕЗПЕЧНІСТЬ» І СУЧАСНІ ЗАГРОЗИ ДЛЯ СИСТЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ	141
<i>Шаблистий В. В.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ У НАЦІОНАЛЬНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО (АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД).....	145
<i>Піддубна М. В.</i>	ЩОДО ТЕРМІНА, ЯКИЙ ВИЗНАЧАЄ ПРОЦЕС РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ВВЕДЕННЯ В ДІЮ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ В НАЦІОНАЛЬНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО	148